

ЗАПИСИ ГРИГОРІЯ НУДЬГИ

Опубліковані тут записи Григорія Нудьги з останніх років його життя не є щоденником, хоч і мають чітке датування. Це радше викладені на папері думки людини, що пройшла через усі страхиття ХХ ст., які не завжди можна було висловити вголос. Багато з тих записів було зроблено не для стороннього ока – про стан здоров'я, сімейні справи, незакінчені вірші і т. п. – їх ми не наводимо. Але вважаємо за потрібне представити читацькій увазі ті нотатки, що становлять, на нашу думку, суспільний інтерес. Таким, наприклад, є запис «Мої театральні згадки» про вистави у таборі примусової праці в Полтаві – унікальне явище табірної життя. А наведений запис із книги відвідувачів Музею Шевченка у Києві двох «ліберальних» представників російської інтелігенції режисера «Мосфільму» Андрея Тарковського (походив з українського роду) і письменника-дисидента Васілія Аксьонова від 22 червня 1962 р. є справжнім документом епохи. Бодем перейняті записи про смерть близьких друзів – Ірини Вільде, Микити Шумила, Юрія Івакіна, Бориса Тена, Володимира Лучука. Решта нотаток, у яких Григорій Нудьга висловлює тривогу за долю українського народу, його мови, культури, на жаль, зберегли свою актуальність і сьогодні.